

saadan Beskatningsform ved at drive ind i en saadan Tilstand, at det — navnlig i Betragtning af de daarligere Tider, vi er kommet ind i — faktisk kommer til at ligne et Forbud for de ubemidlede her i Landet, men ikke for de rige. Men er det en heldig Ordning? Det tror jeg ikke! Ogsaa der ønsker jeg Ligelighed, og det var dog mere rationelt, meget mere fornuftigt, om man lod Folket selv gennem en Folkeafstemning afgøre, om vi skulde have Forbud her i Landet eller ikke. Jeg siger frit, jeg er ikke Tilhænger af Forbud. Nogle af mine Meningsfæller er det. Det er den Slags Ting, man kunde faa afgjort gennem en Folkeafstemning. Det vilde være meget mere fornuftigt og retfærdigt paa den Maade at lade Folket selv afgøre, om vi skulde have Forbud eller ikke. Men skal der være Forbud, skal det strække sig fra de højeste Samfundskredse til de laveste.

Jeg vil ogsaa berøre den anden midlertidige, ekstraordinært høje Skat, vi fik i Slutningen af Krigstiden, Tobaksskatten. Om den gælder det, at den ganske vist har bragt stigende Indtægt i Statskassen, men tillige har virket i høj Grad tyngende paa den store, smukke Industri, som vi nu en Gang har faaet her i Landet, som i Krigstiden udviklede sig meget stærkt og endogsaa begyndte at vise Tendens til at blive en Eksportindustri for vort Land. Det var en god og gavnlige Udvikling, som jeg synes, man kun kunde glæde sig over. Denne Tobaksindustri knuges ganske overordentligt af den ekstraordinært høje Beskatning. Det er muligt, at de Lettelse, der nu foreslaas, selv om der ogsaa kan være Betænkeligheder ved dem, har den Fordel, at de vil lette Industriens Stilling noget. Men vi maa fra vor Side understrege og slutte os til det Krav, som er fremsat af samtlige Tobaksarbejdere her i Landet, nemlig om en Lettelse af Raastoftolden. Og vil man sige, at det kommer til at betyde en forhøjet Beskyttelse, har Tobaksarbejdernes Repræsentant i Tobakskommissionens Underudvalg, der havde med Skatteforholdene at gøre, fremsat et Middel derimod, nemlig en Samfundskontrol med denne Industri, der kunde sørge for, at den Lettelse, der vil ske gennem Raastoftoldnedsættelsen, ogsaa kommer Forbrugerne og derved i Virkeligheden hele den paagældende Industri til gode.

Naar vi stiller os saaledes til disse midlertidige Skatter som Spiritus- og Tobaksskatten, saa forstaa ærede Medlemmer vel, hvorledes vor Stilling maa være overfor de nye Omsætningsskatter, der her foreslaas —

Restaurationsskatten og Chokolade- og Sukkervareskatten til et samlet Beløb, der er beregnet til 25 Mill. Kr., men som efter mangfoldige kyndiges Mening vil blive meget større. Vi maa fra vor Side forkaste disse Forslag. Vi kan under ingen Omstændigheder gaa ind paa dem. Det er en indirekte Beskatning....

Formanden: Det forekommer mig, at det ærede Medlem udtaler sig alt for detaillert om de indirekte Skatter. Disse vil først senere komme til Behandling.

Borgbjerg: Jeg troede, da samtlige 16 Skattelovforslag staa opført paa Dagsordenen og navnlig ogsaa efter den højtærede Formands Indledningsbemærkning, at jeg havde Ret til i Princippet at udtale mig om det samlede Skattekompleks.

Formanden: Ja, men det ærede Medlem gaar langt videre.

Borgbjerg: Jeg skal omhyggeligt søge ikke at fortabe mig i Detailler. Jeg maa da nøjes med den Antydning, jeg her har fremsat om disse nye Omsætningsskatter, og kun lige sige, at de falder overfor det Kriterium, jeg har nævnt, nemlig det at afpasse Skattebyrden efter Skatteevnen. En Arbejderfamilie, der Søndag Eftermiddag gaar ind i en Forstadsbeværtningshave og drikker en Kop Kaffe med Kager, skal efter disse Lovforslag beskattes i samme Grad som den gyldne Ungdom, baade den mandlige og den kvindelige, i d'Angleterres Palmehave. Det er der ikke Spor af Mening i. Der er ikke en Gang gjort noget Forsøg paa en Graduation, ikke gjort noget Forsøg paa at skabe en stigende Skala, hvad der i og for sig var teknisk muligt. Det samme gælder Chokolade- og Sukkervareskatten.

Dertil kommer, at disse Skatter vil ramme Erhverslivet. En Mængde smaa næringsdrivende, blandt andet en Mængde Kvinder, vil faa deres Erhverv ruineret. Om det er den Vej, vi skulde gaa, særlig under den nuværende Situation, turde dog være meget tvivlsomt. Det forekommer mig, at den højtærede Landbrugsminister, der nu i halvandet Aar har virket og agiteret for Erhvervenes Frihed, maa have sovet i det Ministermøde, da disse to Skatter var til Behandling; for Erhvervenes Frihed kan man unægtelig ikke finde, naar man undersøger den Kontrol, det Indseende, det dobbelte, 3-dobbelte Bogholderi, disse Erhverv nu skal underkastes, hvis disse Skatte-